

NOMENCLATURA.

Balgein, belgein, volui est. ac volutare: ab his duobus verbis multa apud nos nomina deducta sunt. Vt, Belgus dux Gallorum, & Germanorum. Idem Bellouesus (Balucis) peregrinationum ductor, Rex fuit, cuius meminit Titus Livius.

Bar, verum est: vnde barmond, verax ore, Variomundus est, quem Celtici Pharamundum vocant: adhuc nobilitati in usu est.

Beroritas) Bernried, Bibelicum) Waibling.

Beisein, ducere, Beiser dux, & ductor: in vestrum Romani vertunt: vt Bellouesus, Sigouesus, victoriae Dux.

Bein, vinum est: vnde multa nomina, Beinmair, Beinmer, vinum augmentans: Vinomarus, & Beisfrid, pacificus, vinum bibens, Vinofridus est, qui & Bonifacius primus Moguntinus Archiepiscopus.

Bertha, digna: mater Caroli Magni. Beit, longe, late, Vitechindus longe lateque notus.

Beg, bec, bic, id est via: in vicum vertunt Latini, vt in Ludouicus, Aristouicus.

Bellen est velle: billen voluntas, bold, bald, qui vult. Inde plura cognomina: Romani in valdam inuertunt, vt Seigibold, Seibold, Segioualda: Gerbold Garoualda Cornelium Tacitum sequor.

Biaritum) Bairrent atque Beyharting, Billehelm, Bilhalm, qui vult galeam, helm galea est, Vilelmium Pomponius Letus, vir linguae Latinae peritus, & antiquitatis admirator, vocat. Quidam admodum duriter in Galielmum subuerunt.

Billebald, Bilbold à sylua cognominatur, Valualda est primus Aichstadiensis pontifex.

Belp, catulus & canicula, vnde Belpardus, qui & Belpo: Veliphonem ego facio: hoc nomine duces fuere Boiorum complures, Chronicarij Guelphones nominant.

Ber aper est, & Vrsus Graecis & Germanis, inde Beron Verona, & Bereau Berunum, Virunumue vrbs Noricorum: cuius Plinius, & Ptolomeus mentionem faciunt. Extant vestigia propter lacum Chiminum.

Beringer, apro congregi audens. Berengarium Latini vocant.

Beren est durare: baeren vero arcere.

Bernhard, durus, & durans fortiter vt aper. Veronardus est Rex Italiae, filius Papini regis Italiae, nepos Caroli Magni. Eo adhuc vtimur.

Bernher, arcens exercitum: analogia postulat Veroneronem, crebrum nobis.

Berg, mons est: birg, alpes.

Berger montanus. Plinius in berges mutat in briga Ptolomeus, transpositione literarum. Metathesis familiaris est Germanis, maxime superioribus, vt born bran fons. pirnein prinein ardere.

Boij.

Begom est montanum: inde Bergomum, vrbs Italiae condita à Boiis, & Gallis, quorum lingua civitatem montanam significat (ita

tradant scriptores) ideo Gallos fere Germanos intelligo à Graecis ab albedine ita dictos.

Berith, bericht, Germanum, Hebraeumque vocabulum, foedus, pactum, compositionem significat: inde Berthold pacis amator. Beritholdus dux Boiorum.

Berth, siue bercht dignus est. Latini in Berthus, & pertus transmutant, inde Bertha, siue Berichtba, hoc est digna: mater Caroli magni, crebrum maioribus nostris nomen.

Brecht siue precht: promiscue bac p sine vilo discrimine vtuntur fere Germani: pompam, apparatus significat, si à prangen, & prenk venit, si à prechen, hoc est, frangere, domare, eum qui domat, ac frangit, declarat. Potest etiam esse deductum à bringen & brengen, quod est adferre, adducere, accersere, parare. Complura in nomina virorum deducta sunt, vt Dietprecht, Hildeprecht, Rigebrecht, Rueprecht: quae omnia suis locis reddemus. Alij idem quod berth, transpositam esse vnam (vt fit) literam tradunt. asperius hoc, lenius illud esse solet in compositione.

Best, Beste, est Occidens: bester Occidentalis Vnde Vestria (Besterreich) occidentale Francorum regnum. Celtae in Neustriam corrumpere, inde coniuncti Vestrogoti, Occidentales Goti: Romani Vessogotos appellant, & Vestrios, sine Vestriacos: lenius elegantiusque hoc est.

Besso, qui & Vesso: ab occidente cognominatur, fuit venator Thessaloni tertij, quo Vessobruna Caenobium superioris Boiaria nomen habet.

Berden fieri: inde Birdmer coniunctum, qui maior fiet. Viridomarum Romani scriptores nominant.

Boden est fundus, latifundia, praedia, vnde Marobodus Rex Sueuorum, ab augmentando dictus Merbod. Inde Bodincus, Padus fluvius Italiae, dictus quod fundo careat.

Bogen arcus est: Boigen inflectere. Vnde Boiger, ab inflectendo, & arcu dictus. Boius Latinis est, à quo & Boij cognominati sunt. A Boiger, quod obscenius est, ob voluptatem aurium, factus est Baiger. Ita in vetustis diplomatibus lego, vnde Boiarii, Bagoriue Latine dicti sunt. Vnius tandem literae g omissione (quemadmodum crebro factum in sermone nostro, vt in g litera leges) Bair diminute factum est. Amat enim vsus (vt Cicero quoque admonet) elisiones literarum: vulgo Germanorum vsitatissima est diminutio, quam Graeci Syncopam vocant. Non est fere vocabulum proprium loci praesertim, atque hominum, & gentium, quin aliter, quam vulgo efferatur, in Instrumentis antiquis scriptum reperias. Vfus breuitate gaudens diminuta vsurpat. Instrumenta ociosis lectoribus scripta veris, & integris vtuntur rerum vocabulis. Ceterum

I, inter duas sonantes habet vim g & duplicis Consonantis. Quamobrem placuit Ciceroni ii duplex ibi scribi, & efferri. Vti vulgo apud nos ei ius dici solet. Verum vsus iam aliter apud

Vesso.

Germani ex linguae magna mutatio.